

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FİYATI:
(20 Turgut = 200 TL.)
KDV dahil
31 TEMMUZ 1988 PAZAR
SAYI: 830

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Özal ve Keçeciler
Hac'dan döndü...

HACCA GİDİP, DİNCİ OVLARI
KAPTIK MEMET. ŞİMDİ DE
AMERİKALI PARABABALARINA
ŞİRİN GÖRÜNELİM...

SÜLEYMAN R. BAKIR

ZAGOR-T - CDEMİR

Kolej sınavlarında din bilgisi sorularını cevaplayan öğrenciler, matematik ve fenbilgilerinin sorularını cevaplayan öğrencilerden fazla puan aldılar.

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Belediyelerde yerel seçim telaşı başladı...

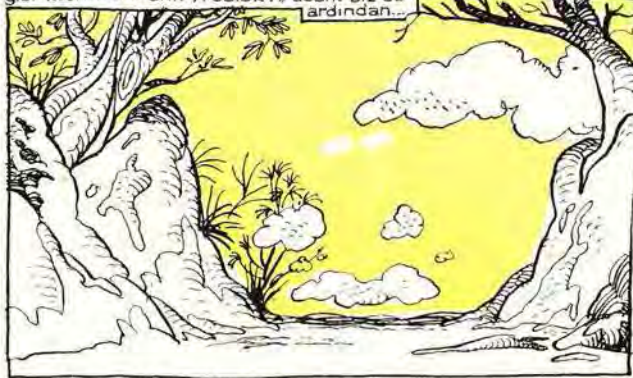
GIRGIR: 3

Bir varmış Bir Yokmuş... yazıp çizen **Y. BAW Ertem**

İşte böyle, Bizim "DAĞ KUSAN", kusa siça ardında ezik büzük bir yol açarak çekip gitti günlerden bir gün...

Ulan madem bu kadar dağ kusacaktın, ne yedin taşı toprağı da şerit gibi kestirin ormanı. "A salak.", dedik biz de ardından...

Bir başka yaralık gelmiş dağ kusanın açtığı vadiye, af buyrun pahir pahir şey ediyordu. YUF BE!

Sonradan belki de biri utandı ki başkası gelip iyice ezdi pisliği...

GIRGIR: 4

Bir kaç gün sonra ise işler daha da karıştı...

NE BU HALİN YAHU?

ORTALICA PİS BİŞEY DÖKÜLMÜŞ, HER YER YAPIS! YAPIS!

Ve bu yaratığın midesi çok bozuk olmalıydı ki, pisliği leşler gibi kokuyordu vicik vicik da yapışıyordu...

Sonrada ortasını boyadılar demek devler süslü bok seviyorlar...

MEHMET AKBAŞ (Burdur)

"Kavgada ilk vuran, karikatürcülükte ilk bulan" kazanır... Sizin bulduğunuz esprileri binlerce kişi buluyor... Kim iyi çizmişse ve önce iletmişse o çıkar. Karikatürünüzü yeni başlamanın keyfini artırsın diye yayınlıyorum. Ama, ikinci karikatürünüz ne zaman yayınlanır Allah bilir... Çünkü tüm sevimliliğine rağmen çizdiğiniz çok acemice... Ve çok desen, hareket, lip, ifade, kompozisyon çalışmanız gerekiyor...

GÜLŞAH BADEMCI (Ankara)

Agabeyinizin karikatürü bırakmasına çok üzuldüm. Oysa, çok çok iyi gidiyordu... Ama, yine de onca emeği boşa harcamış sayılmaz... Espri aramaya alışık bir beynin yaratıcılığı ve sistemli düşünme gücü ve de çizgi çizebilme avantajı ömür boyu ona yardımcı olacaktır... Ne iş yaparsa yapsın... Çizgileriniz iyi gidiyor... Özellikle hareket çalışın şimdi, lik ve tabii çok iyi espriler bulun...

MEHMET YALÇIN LAPAÇ (Adana)

Şimdilik iyi cıvılayemediğiniz için çizgileriniz karışık oluyor... Çini mürekkebinin çok ustaca kullanıncaya kadar tarama, noktalama, süsleme filan yapmayın!

Duyuru...

Muzaffer Çetinkaya'nın "BARİŞ KARİKATÜRLERİ" sergisi Ayvalık'ta açıldı.

BECE RİSKSİZLER!

① Yüzmek kadar, yüzmemek de beceri ister...

YÜZMEYİ BECEREMİYORUM AMA, BOĞULMADAN
SUYUN ÜZERİNDE MÜKEMMEL
DURUYORUM...

③ Güzel Türkçemizde "Becermek" diye birşey vardır...

BOYLE
BECEREBİLECEĞİNE
İNANIYOR MUSUN
NAZMI?

5) Maçlarda "ordn da atılmaz mıydı be!" dediğiniz çok olmuştur.

⑦ Biz pek mi becerikliyiz, sanki?

NAMIK
KEMAL
Bİ GÜN...
GITMİŞ..SON...
ONA...
AY..BULAMI-
YORUM ERGÜN.
ESİRİ
BULAMIYORUM

A cartoon illustration of a man with wild hair and a frustrated expression, sitting at a desk. He is holding a pencil and looking at a piece of paper where he has drawn a very crude, stick-figure-like chair. A speech bubble above him says: "TÜH ÇİZEMEDİM ŞUNU BE! ÇİZE... AH...". To the left of the desk, the word "SAT!" is written with radiating lines, suggesting he is throwing the paper away. On the floor next to the desk, there are some crumpled papers and a small pile of debris.

2) Kimimiz yemek yapamayız...

AYRI BİR
KASABA KURUP
TU BECERİKSİZ-
ERİ BİR ARAYA
TOPLADIĞIMIZ
İYİ OLDU. ARTIK
KİMSEYE ZARAR
VEREMEZLER!.

⑥ Beceriksizliği beceri haline getirmek de hüner değil midir...

BİZ
BECERİKSİZLER
OLARAK: Hiç bir
iş yaramadığı-
mız için bu
tiyatroyu actık
nefis para
kazaniyo-
ruz.

AYY
ETEĞİM
SÖKÜLDÜ

HH...
AYI
KTUM?

Bir varmış Bir Yokmuş... yazıp çizen YİBAW Ertene

Devler döndüklerinde bağıra çağıra ağaçları söken orfaliği alt üst eden canavarlarla geldiler...

CAV CAV CAV CAV

Konut sorunu böylece ilk olarak kuşların kapısını çalmıştı... İyi de etmişti onları. Hiç sevmem bizi yerler çünkü...

KESİN LAN ŞAMATAYI GERİ ZEKAİLAR NE YEMEGİ EVSİZ KALDIK EVSİZ...

Ama biz verdekilerin durumunda pek parlak değildi...

KAĞIIIN GELİYO!

ALLAHIM SEN BİZİ KORU... ALLAHIM SEN BİZİ KORU... ALLAHIM SEN BİZİ KORU...

Canavarın koca bir ağızı kocca dişleri vardı, ve kaptı mı koca bir dağı götürüyordu, tabii... bizi beraber...

...Ama bizi yemedi... Isırdığı toprakla beraber kustu...

İnanılır gibi değil bir anda altımızda koca bir dağ olmuştı... Canavara dağ kusan ...

Tapeye de kusmuş dağı adını verdik... Çok dik bir tepeydi...

Ama az sonra tepeye ad takmanın anıma kalmadı çünkü canavar her yere tepe kustu... Berbat bir midezir vardı bence...

VAY BE! YAA... VAY BE VALLA...

Biraz da savaşılm...

KOMUTANIM SEMİ YARIYA İNİNCE BAYRAĞI DA YARIYA İNDİRDİM. İYİ ETMİŞ MİYAK?

BREYK BREYK ARKADAŞ ARIYORUM. ARKADAŞ ARIYORUM...

ANASINI SATIIM TALİHE BAK. BULDUĞUMUZ EN EMİN YER BURASI!..

Hiii... GENERALİM!..

SUS... DUR... KORKMA YAVRUCUĞUM. KAÇMA... DUR ORDA. SANA AÇIKLIYACAĞIM...

BehiPak

ÇAY BAHÇESİ

(AİLE SALONUMUZ VARDIR)

ESSEK HERİF

Hasan Kaçan

Dede Korkul...

Gezdirmelik...

Fedakâr...

GARİP GARİP KİMLİKLERİN KİŞİSİ...

GIRGIR: 10

MİZAH ÖYKÜSÜ

Mavi Sevdâ

Yücel Ziko

Siyami Seksek ve çığırınlar gibi sevdiği. Ayten için korkunç şekilde bitecek korkunç macera tam üç yıl önce korkunç bir şekilde başlamıştı. Siyami üniver- siteye devam ediyor, arada bir ortaokula gidiyordu (niye acaba?) Mimar ol- cak. Tercüman mahallesinde hiç peşinsiz, 1900'ay vadeli 69 metrelik yüzme havuzlu, fourplex villaların projesini çizicekti. Herkes tarafından sevilen, tak- dir edilen bir yaratıktı.

Aynı mahallede oturan Ayten'in güzelliği dillere destan, şamaki roman olmuştu. O'nu tanıyınca kadar bi kancıyay dahi ezmezd. Yakalar, bacakla- rını koparıp, vücudunu iğneye takar, aletle kızartır, sonra da saklar. Öldüğünü görünce de çok üzülürdü. Oysa o'nu tanıdı. Tanı son, bir ölümcül, iki yaralı- cı kazaya sebebiyet vermiş, sürücü belgesi elinden alınmıştı.

Ayten, delikanlının bütün yaşansını altüst edecekti bilmenden. O'nun ken- disine aşık olduğundan haberi bile yoktu.

Siyami ise ne yiyor, ne içiyor, ne de pinpon oynuyordu. Tek düşündüğü şey Ayten'di. Cinsel yarılmı düşünmüyör, bir kadın olarak algılamıyordu o'nu. Bir arabâ, bir kayısı ağacı, bir sandal gibi düşünüyordu o'nu. O'na aşıkı.

Bir gün bütün cesaretini topladı. Yatırdı. Biraz da arkadaşlarından ötürü aldı ve kızın herşisine aniden çıktı.

Kız, bu yakışıklı genç tanıyormuş. Çocuğa değişik açılardan baktı. İh- çıkaramamıştı. Şahsen tanıyama dâğılı, olmadı. Yürüyüp gidecekti. Siyami en- gelledi o'nu. Kız, "Ne vardı?.. Bilgi mi.. slyorsunuzdu?".. diye sordu. Siyami çok heyecanlanmış, "Saatiniz kaç?".. diye cevap verdi. Kız, tam saatliye göz, göze gelirken, Siyami atıldı. "Saatin on'u çeyrek geçtiğini biliyorum... aslında saat sorma bahane, ben sizinle konuşmak istiyorum..."..

"Konuşun dyleyse...".. diye diklendi kız.

"Ana böyle ayakta olmaz... birmere oturalım isterseniz... rahat konuşuruz..."..

Bu mesele Siyami için çok önemliydi, ayaküstü konuşup da geçtikten bir mesele değildi. Kaldırma oturdular. Kız, kendisine bir tekli yapacağını anla- mıştı çocuğun. Tecrübeliydi, daha önce kapalı zarf usulü bıcağı tekli almış, hep- sini reddetmişti. Zarfları açamamıştı bir türlü.

Siyami, sıkınca, utangaç bir ses tonuyla "Seni çok seviyorum, beni se- vermisin?" dedi. Ayten bu sözleri çok şaşır- dı. Ama, çok şaşır- dı. Çocuğu tanıyormuş, daha önce bir arkadaşlığı yoktu, maddi durumu, cinsel kud- eli hakkında bir fikri yoktu. "Siz mafyak mısınız koçum... pardon, kuzum..." dedi genç kız. "İnsan hiç tanımadığı, işiçre de güzel hesabı olup, olmadığını bilme- diği biriyle evlenir mi hiç?.. Sizin aklınız mı kaçtı?"..

Oğlan, yavaş, yavaş, yıkıldı, birden üzüldü, şoke oldu. O kadar emindi ki kızın teklini kabul edeceğinden, yanında doğum kontrol hapı bile getirmişti. Kızla evleneceği fikrini kafasına iyice yerleştirmişti. Şimdi ise s- öp atılmıyordu. O'nun üzerine başka bir fikir yerleştirmeyi düşündü, olmadı. Aynı ebatlarda bir fikir bulamadı. Öbürü alttan sınıyor, çirkin duruyordu. Konuşmasını sürdürdü. "Sizi gebereşiyse seviyorum, bu yetmez mi?.. Sizi her gece rüyaların birinci kanatında görüyorum...".. Kız, çocuğun ne anlamak istediğini anlamamıştı. Sanki beyne giden damarlardan biri kırılmış gibiydi. Hızla kalktı oturduğu yerden. Fazla kalkmış, biraz içki, normal hâle geldikten sonra çocuğa döndü. "Bir daha asla, asla, asla... pardon başta fazla oldu, karşına çıkmayın, yoksa sizi Bir- leşmiş Milletler İnsan Hakları komisyonuna şikâyet ederim, bilmiş olun...".. de- yip uzaklaştı.

Siyami olduğu donup kalacaktı, ama hava çok sıcak. Şaşırma ile yetindi. Ne yapacağını bilemedi, sağ elinin işaret parmağıyla, kol kulağının memesi- ni kasıdı bir süre ve sevgisini anlatamadığı sevgilisinin arından baktı kaldı, şaşı kaldı.

Ertesi gün, bir jandarmaya gelip, Siyami'yı karakola götürdü. Neden gözaltı- na alındığını bilmiyordu. Belki de içinde işleyeceği cinayet için şimdiden tedbir olsun diye götürüyorlardı diye düşünürdü. Ama yanlışmış. O'nu Ayten şikâyet etmiş, "Bana, önden ve yandan sarıklılık etti...".. demişti. polislere...

Delikanlıyı ilk sorgusundan sonra tutuksuz yargılanarak, yargısız tutuklan- mak üzere şimdiki serbest bıraktılar. Ama kızın bu davasını Siyami'ye çok ağır gelmiş, kaldıramamış. Bu hareketi yediremedi kendine bitürdü. Başkalarına yedirmek istedi, onlar da yemediler. Akından çok kötü fena şeyler ürettiği geçmeye başlamıştı.

Kısa bir süre sonra duruşmaya çıkacaktı. Hakkında bir dava vardı. Kafasına küt tabası koymuş, ayaklarına da sa- sı giymişti. Sanki bu dava o'nun davası değil de Filistin davasıydı. Bu mübaşirler de o'nun mübaşirleri değil. Filistin mübaşirleriydi. Çevredeki kalabalığa bombos gözlerle bakıyor, koridordaki ugu- tuyu, tipikali kulaklarla dinliyordu.

Tam o anda sırada Ayten'i gördü. O'da bu dava için gelmişti besbelli. An- nesinin yanında kiti, kiti sınıyordu.

Siyami, öldüğü yerden, Ben Cansın gibi fırladı. Cebinden çıkardığı küçük, ikiye katlanmış kağıdı Ayten'in eline sıkıştırdı, aynı hızla geriye, yerine döndü. Herşey o kadar ani olmuştu ki, kimse yerinden kımıldamaya fırsat bulamamıştı. Ayten, kağıdı açtı. Kağıtta... "Sen bu kağıdı okurken, ben seni öldürürüm...".. yazılıydı.

Kağıtta yazıldığı gibi oldu herşey. Bu bir iktidardı. Kız başını eğmiş gözleri- ni son cümleye doğru kaydırırken, Siyami, deminki güzergahın aynı hızla kaza doğru koştu, kızın başını kaldırmamasına meydan vermeden, tabancasını çekip bıcağı kez sapladığı kızın herşeyi vücuduna.

Zavallı Ayten bir anda kanlar içinde yere serildi, serpilirdi, büyüdü. Etrafın- da bir kan gölü oluştu. Bir kısmını Kızılay'a göndermek üzere görevli memur şeşeledi, ayırdı.

Poisler, Siyami'yi zaptedinceye kadar o teslim olmuştu bile. Aynı, genç kızın ruhunu teslim ettiği sıralar.

Zavallı Ayten siyah toprağa verildi. Olayın üzerinden üç yıl aşkın süre geç- mesine rağmen. Adli Tabip Siyami için bir karar verememişti hâlâ. Bu çocuk, akli dengesi bozuk bir miydi, yoksa dengesi bozuk bir akli miydi? Hakim iki arada bir derede kalırmış. Karar vermek için raporun gelmesi gerekiyordu...

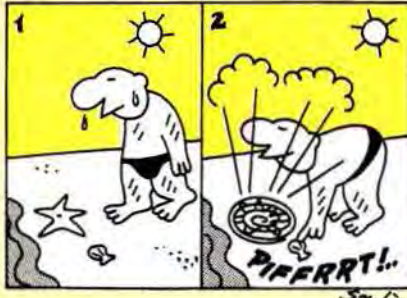
Ama verilecek karar ne olursa olsun, ortada daha önemli dursal bir irâ- jedi vardı. Günahsız bir kız toprağa veriliş, günahlı bir oğlan hapisshaneyeye ve- rilişti.

Oysa kız, çocuğa, hapishaneyeye toprağa verilebiirdi... Ne yazık...

NOT: Farkındayım öykü biraz fazla hayal mahsulü oldu. Fazla esip savur- dum. Ama böylesi daha iyi. "Hayali ihracal, konuşunda bir öykü yazıp iş- ti- barımızı baltalısam daha mı iyiydi..."..

Bitti...

Sarkis Paçacı

HASBİ TEMBELER

Burdayız...

Nerde...

Biz bırıksızlar

Şiiri... bulalık başlayacak...
Mutfaktaki bulalık bitince Temizlesem mi ne yapsam?
Yatak odasındaki

GIRGIR: 11

SIFIR KİLOMETREDE 1988 MODEL MUHLİS BEYĞ

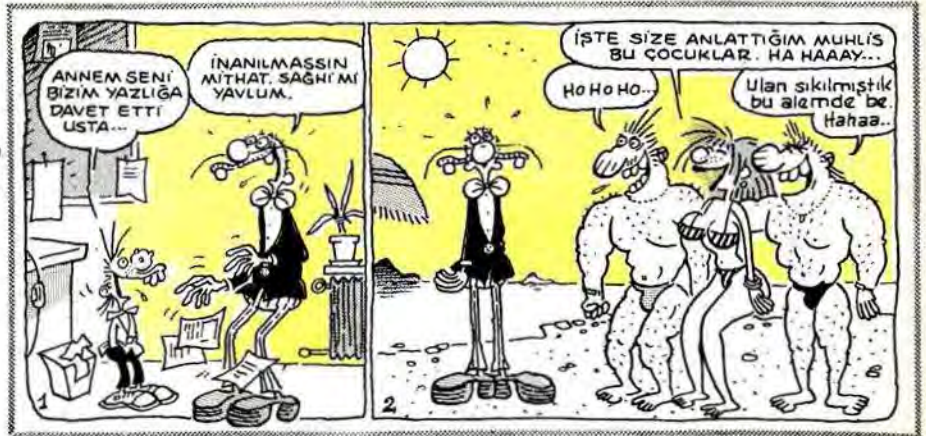
BEHİÇ
VE
VATİF

İstanbul Bokus Festivali

Yazan: 66 kilo Muhliz bey
İstanbul bokus festivali sonra erdi. Zihinlerimde birkaç güzel darbe, bir-iki hoş beyin salsıntısı kaldı. Bağcı işgüzarlar bokus için "yok vahşetti, yok sodizimdi vs. vs." gibi paravla keseller. Bokusun yoktu ölle bir özelliği. Güseldir bir sipoldur. Eyer zarallı olsaydı, gençliyimde bokus yaptığım nedeniyle bem zarar görürdüm. Beynim dümura uvramış olurdu... Şu anda yaptığım bir bokus maçı gözümde canlanıveldi.

Yıl 1980, Kübanalı Trapez ile dövüşüyolum... Eşağında bir alıp veremediyim yok... Millet ööle bakıyor... Helneyse, ulam bu senin trapez üstüme sardılmasın mı? Aboooov Nasıl sıkılmış yumruklalını. Bem iseyse zağrif eskizler yapalak Mehmet Ali Kiley gibi kaçıp kaçıp dönüyolum. Ama ağıs burun kızılca kıyamet.

Bem tabiys, bem onun bir boşluğunu kol-luyolum. Bir eyilirsın sen... Eh öyle olmas böyle olur. Eşşek sıpası... Çiğyerine bir pataküt, oldu mu sana iki bükü, kaparsın or-dan kıroşeyi. Vur Allah vur... Bir direk, bir ki-rişe pankreasına, hipotenüsüne, helyetleri-ne vuruyolum. Helif, "Aman ağbi, yaman ağbi" der. Bem çırdılmışım... Adama kan ça-nağı gibi... Eş... Şarap çanağına sıçtığımin... Tekmeleri kayalarına vuruyolum... Neden somra polüster geldi... Yankesiciyi bulmuş-lal. Kadıncağıza çantasını geri veldiler. Na-sır sevindi görmö... Somra çıktı mahallebi-ciden, Yeliz hanımla birlikte doğru sinema-ya... Sinemanın insana ne zarağı olabilir ki?... Yok vahşatmış... İşgüzarlık işte...

MAHALLENİN DELİSİ

YAZ: ÇİZ: GAIPTKİN

DELİLERİ SEVERİM, HEPSİNİN KENDİLERİNE GÖRE GİZEMLİ BİR DÜNYALARI VE HİKAYELERİ VARDIR. VE HER SEMTİN VE MAHALLENİN BÖYLE GİZEMLİ BİR DELİSİ MUTLAKA BULUNUR... MESELA ŞU EN BAŞTAKİ KUMKADI'DAN "HOP.HOP" BÜTÜN HAYATI BOYUNCA TAKIM ELBİSESİNİ ÜSTÜNDEN ÇIKARMAZI... YANINDAKİ İSMAİL, ONUN YANINDAKİ "GÖRİL" ESKİDEN SULTANAH-MET'E TAKILANLAR ONU İYİ TANIRLAR, BİR ZAMANLAR ÇOK İYİ BİR AVUKAT OLUĞU RİVA-YET EDİLİR...

... Bu da bizim hikaye-nin delisi "HAMUDA", asıl ismi Rıfat, ama herkes ona Hamuda der... Çünkü ne anla-ma geldiğini kimse bilmez ama...

O, hep...

HAMUDA HAMUDA!

...der...

NE HABER ULAN HAMUDA!

NE BAKIYORSUN ULAN YIYECEK GİBİ... BAK Bİ TOKAT DAHA GE-LİYOR...

TUUU!

BANA HA!

BIRAKIN ULAN, TUTMAYIN! ULAN ÖLDÜRÜCEM SENİ!

DUR ULAN ÖLDÜRÜCEM!

BOSVER ABİ, DELİDİR SEN, ONA UYMA!

HA-HAMUDA'YA SÖYLÜYCEM, ÖLDÜRECEK SENİ, ÖLDÜ-RECEK...

BIRA KIN!

HAMUDA?

HAMUDA BENİ DÖVDÜLER... BURAMA VURDULAR!

KIZ ONLARA CEZALANDIR ONLARI HAMUDA... HEPA ALAY EDİP DÖVÜ YORLAR BENİ!

Ertesi gün...

HAMUDA GEL BEN-LE, KOMSER BEY SE-Nİ ÇAĞIRIYOR... HADI KORKMA GEL...

GEL HADI... HAH SÖYLE KORKAKAK BİŞEY YOK!

GETİRDİM KOMSERİM...

GEL BAKALIM HAMUDA... BU İKİ ADAMIN ARKADAŞI DÜN GECE BİÇAKLANIP ÖLDÜRÜLMÜŞ... SANA VURDU DİYE ÖNÜ ÖLDÜRTMEKLE TEHDİT ETMİŞSİN!

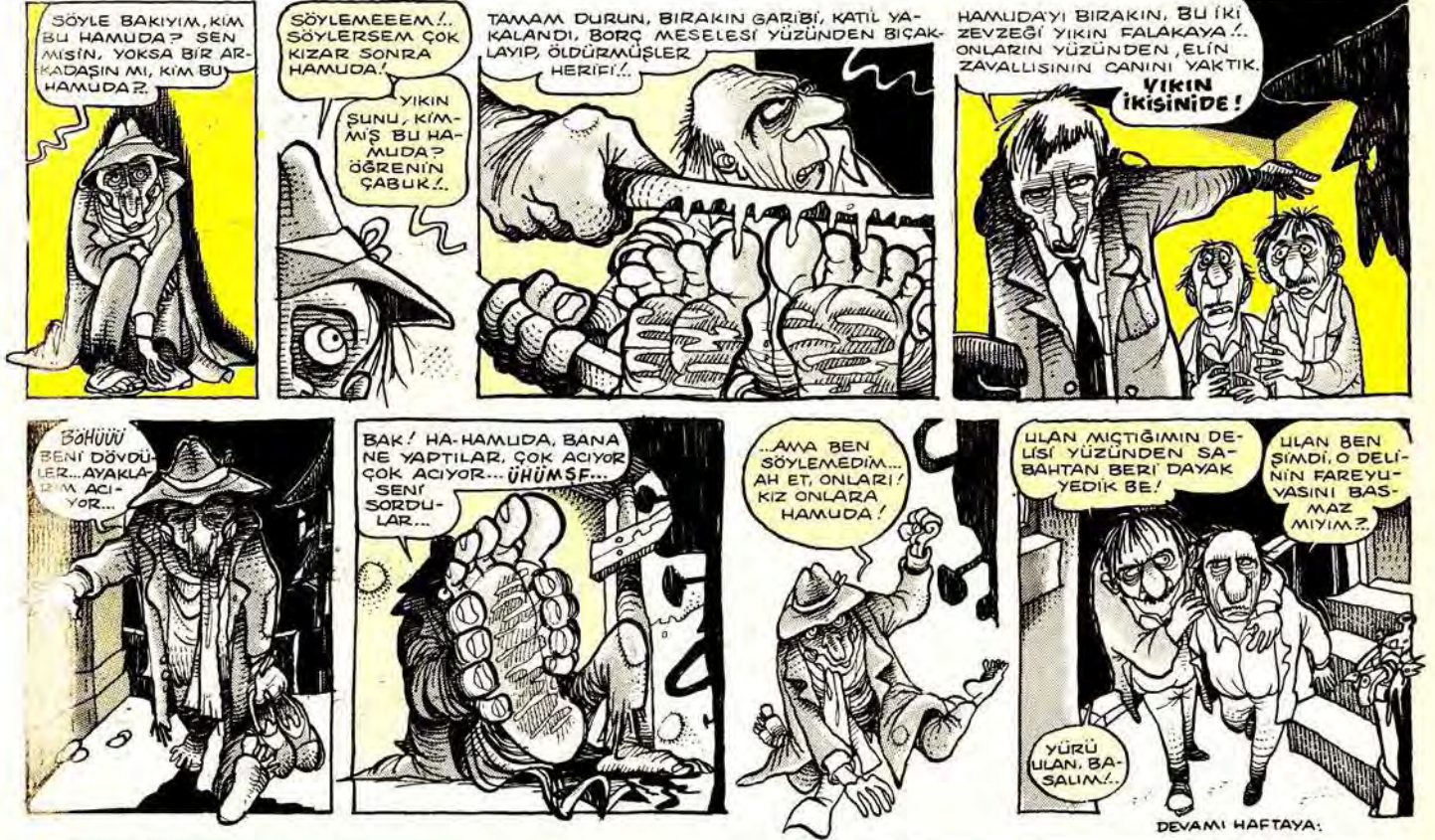
...ÖYLE DEĞİL Mİ? ULAN SERSERİLER SÖYLESENİZE!

EVET KOMSERİM: "SENİ HA-MUDAYA SÖYLÜ-CEM, ÖLDÜRE-CEK SENİ..." DEDİ...

MAHALLENİN DELİSİ

YAZIP-ÇİZEN
GALİP TEKİN

Dünyanın İleri Zekalı Gerisi

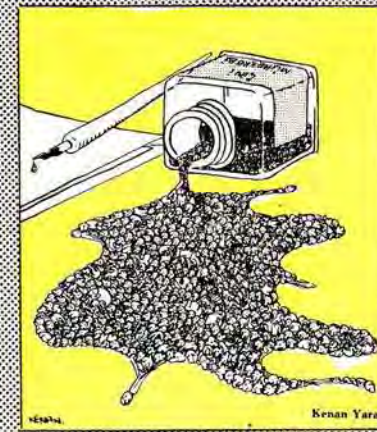
Paraf: ZİHNİ SİNİR

Serhat Gürpınar

GIRGIR

YIL: 16
SAYI: 830
31 TEMMUZ 1988 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Genel Müdür: KEMAL KINACI

Sorumlu Yazışleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Müessese Müdürü: BERKAN KILIÇ

POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS: 300 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1\$ HOLLANDA: 2 F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON